EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Ens han suspès

Amb una esbalaïdora celeritat que ja voldríem molts que fos l'habitual en les decisions pendents per resoldre les conseqüències de la crisi, el govern espanyol ha ultimat totes les passes necessàries per aconseguir que el Tribunal Constitucional suspengui els efectes de la llei de consultes no refrendàries que ha aprovat el Parlament de Catalunya i el decret de convocatòria de la consulta del 9 de novembre.

Una vegada més l'executiu espanyol ha comès l'immens error de pretendre resoldre un problema polític a cop de recursos d'inconstitucionalitat, de la mateixa manera que ho van fer amb l'Estatut de 2006. Estan convertint el Tribunal Constitucional en un àrbitre polític de primera categoria quan el problema no és jurídic ni constitucional. En el fons de l'actitud del Partit Popular, que en això compta amb el suport del PSOE, el que hi ha és autoritarisme polític revestit de legalitat amb l'objectiu d'impedir l'expressió de la voluntat popular.

La llei de consultes i el decret de convocatòria oferien la possibilitat d'obrir una via de solució al conflicte polític sense abandonar l?encaix dins de l'estricta legalitat. Dins de les competències de la Generalitat hi ha la de convocar consultes no refrendàries i també la de proposar canvis constitucionals. Jugant amb aquestes dues potestats, és evident que la Generalitat podia convocar una consulta per veure si el poble català està d'acord amb proposar canvis en la Constitució que possibilitin un encaix diferent de Catalunya en el marc de l'Estat espanyol.

Escoltant les declaracions del president Rajoy després d'haver acordat portar al Tribunal Constitucional les decisions del Parlament de Catalunya i del govern de la Generalitat, la conclusió és clara: o bé no s'ha llegit ni la llei de consultes ni el decret de convocatòria, o bé menteix. El que ha fet el Parlament aprovant la llei de consultes es concretar la via de consultes no refrendàries que l'Estatut permet i el que ha fet el govern amb el decret de convocatòria no és convocar un referèndum d'autodeterminació, sinó una consulta no vinculant per saber l'opinió dels catalans i iniciar, si escau, les accions per fer les reformes constitucionals necessàries. Enlloc de la Constitució es diu que estigui prohibit preguntar i, en canvi, sí que diu que les comunitats autònomes tenen dret a iniciar tràmits per impulsar reformes constitucionals.

És evident que el govern de Madrid té pressa per paralitzar el procés; vol demostrar la seva autoritat i deixar clar qui mana. Això justifica la rapidesa amb què ha actuat. És una celeritat moguda per raons i interessos polítics. Des d'aquest punt de vista, em sembla vergonyós que el Tribunal Constitucional, que se suposa es mou per criteris d'imparcialitat, hagi fet el joc a aquests interessos polítics reunint-se d'urgència, cosa que mai havia fet fins ara, per resoldre l'acceptació del recurs del govern espanyol i activar la suspensió cautelar de la nomes catalanes.

L'impuls de la societat civil catalana ha estat, fins ara, el motor del procés polític que viu Catalunya. És el moment de no defallir i continuar la pressió amb el mateix tarannà enèrgic, cívic i democràtic.